

**Convenția Națiunilor Unite cu privire la imunitățile de jurisdicție ale Statelor
și ale bunurilor acestora**

Adunarea Generală,

Având în vedere paragraful 1 al Articolului 13 al Cartei ONU,

Reamintind rezoluția sa 32/151 din 19 decembrie 1977, în care recomanda Comisiei de drept internațional să realizeze un studiu de drept relativ la imunitățile de jurisdicție ale Statelor și ale bunurilor acestora, în vederea dezvoltării progresive și codificării sale, precum și rezoluțiile adoptate ulterior, a se vedea rezoluțiile 46/55 din 9 decembrie 1991, 49/61 din 9 decembrie 1994, 52/151 din 15 decembrie 1997, 54/101 din 9 decembrie 1999, 55/150 din 12 decembrie 2000, 56/78 din 12 decembrie 2001, 57/16 din 19 noiembrie 2002 și 58/74 din 9 decembrie 2003,

Reamintind, de asemenea, proiectul final însoțit de observații asupra dreptului relativ la imunitățile de jurisdicție ale Statelor și ale bunurilor acestora, prezentat de către Comisia de drept internațional, în capitolul II al raportului său asupra lucrărilor celei de a 43-a sesiuni,

Reamintind de asemenea raporturile Grupului de lucru cu compunere ne-limitată din Comisia a VI-a, precum și raportul Grupului de lucru asupra imunităților de jurisdicție ale Statelor și ale bunurilor acestora al Comisiei de drept internațional, prezentat în aplicarea rezoluției 53/98 a Adunării generale ONU, din data de 8 decembrie 1998,

Reamintind între altele rezoluția sa 55/150 din 12 decembrie 2000, prin care a decis înființarea unui Comitet Special asupra imunităților de jurisdicție ale Statelor și ale bunurilor acestora, deschis participării Statelor membre ale instituțiilor specializate ONU, în vederea urmăririi lucrărilor, consolidării punctelor de convergență și reglării chestiunilor asupra cărora nu s-a ajuns la o soluție, în vederea elaborării unui instrument capabil să întrunească consensul general, bazat pe proiectul de articole relativ la imunitățile de jurisdicție ale Statelor și ale bunurilor acestora adoptat de Comisia de drept internațional și pe baza discuțiilor grupului de lucru cu compoziție non limitată a Comisiei a VI a,

După examinarea raportului Comitetului Special asupra imunităților de jurisdicție ale Statelor și ale bunurilor acestora,

Subliniind importanța uniformității și clarității dreptului relativ la imunitățile de jurisdicție ale Statelor și ale bunurilor acestora, și evidențiind rolul pe care o Convenție l-ar avea în acest scop,

Luând notă de faptul că încheierea unei convenții asupra imunităților de jurisdicție ale Statelor și ale bunurilor acestora se bucură de un larg sprijin,

Luând în considerare declarația făcută de Președintele Comitetului special la prezentarea raportului Comitetului,

1. *Exprimă profundă sa satisfacție pentru rezultatul la care a ajuns Comisia de drept internațional și Comitetul Special asupra imunităților de jurisdicție ale Statelor și ale bunurilor acestora în domeniul dreptului relativ la imunitățile de jurisdicție ale Statelor și ale bunurilor acestora;*
2. *Împărtășește concluzia generală la care Comitetul Special a ajuns, potrivit căreia Convenția Națiunilor Unite asupra imunităților de jurisdicție ale Statelor și ale bunurilor acestora nu trebuie să acopere urmărirea în domeniul penal;*
3. *Adoptă Convenția Națiunilor Unite asupra imunităților de jurisdicție ale Statelor și ale bunurilor acestora, care figurează în anexa la prezenta rezoluție, și roagă Secretarul general, în calitate sa de depozitar, să o deschidă spre semnare;*
4. *Invită Statele să devină părți la Convenție.*

Anexă

Convenția Națiunilor Unite cu privire la imunitățile de jurisdicție ale Statelor și ale bunurilor acestora

Statele Părți la prezenta Convenție,

Considerând că imunitățile de jurisdicție ale Statelor și ale bunurilor acestora constituie un principiu general acceptat în dreptul internațional cutumiar,

Având în vedere principiile dreptului internațional consacrate de Carta ONU,

Convinși de faptul că o convenție internațională asupra imunităților de jurisdicție ale Statelor și ale bunurilor acestora ar întări preeminența dreptului și securității juridice, în special în interiorul raporturilor dintre State și persoanele fizice și juridice, și ar contribui la codificarea și la dezvoltarea dreptului internațional și la armonizarea practicii în acest domeniu,

Ținând cont de evoluția practicii Statelor în ceea ce privește imunitățile de jurisdicție ale Statelor și ale bunurilor acestora,

Afirmând că regulile de drept internațional cutumiar continuă să guverneze chestiunile care nu au fost reglementate de dispozițiile prezentei Convenții,

Au convenit asupra a ceea ce urmează:

Partea I

Introducere

Articolul 1

Domeniul de aplicare a prezentei Convenții

Prezenta Convenție se aplică imunității de jurisdicție a unui Stat și a bunurilor sale în fața tribunalelor unui alt Stat.

Articolul 2

Folosirea termenilor

1. In scopul prezentei Convenții:

- a) Termenul „instanță” înseamnă orice organ al unui Stat, oricare ar fi denumirea sa, abilitat să exercite atribuții judiciare;
- b) Termenul „Stat” desemnează:
 - i) Statul și organele sale de guvernare;
 - ii) Componentele unui Stat federal sau subdiviziunile politice ale Statului, care sunt abilitate să îndeplinească și îndeplinesc efectiv acte în cadrul exercitării autorității suverane a Statului;
 - iii) Stabilimentele sau organisme ale Statului sau alte entități, în măsura în care sunt abilitate să îndeplinească și îndeplinesc efectiv acte care presupun exercițiul autorității suverane de stat;
 - iv) Reprezentanții Statului când aceștia acționează sub acest titlu;
- c) Expresia „tranzacție comercială” desemnează:
 - i) Orice contract sau tranzacție cu caracter comercial făcute în scopul vânzării de bunuri sau furnizării de servicii;
 - ii) Orice contract de împrumut sau altă tranzacție de natură financiară, inclusiv orice obligație de garanție sau de indemnizare care are legătură cu un asemenea împrumut sau tranzacție;
 - iii) Orice alt contract sau tranzacție de natură comercială, industrială sau care privește prestarea de lucrări sau servicii, cu excepția contractelor individuale de muncă.

2. Pentru a determina dacă un contract sau o tranzacție este o “tranzacție comercială” în sensul alinaturii c) al paragrafului 1, trebuie să se țină seama în primul rând de natura contractului sau a tranzacției, dar va trebui de asemenea să se țină seama și de scopul său,



dacă părțile la contract sau la tranzacție au convenit astfel, sau dacă, în practica Statului forului, acest scop este de natură să determine caracterul non comercial al contractului sau al tranzacției.

3. Dispozițiile paragrafelor 1 și 2 privind sensul termenilor folosiți în prezenta Convenție nu afectează utilizarea acestora și nici sensul care le-ar putea fi atribuit de alte instrumente internaționale sau de dreptul intern al unui stat.

Articolul 3

Privilegii și imunități neafectate de prezenta Convenție

1. Prezenta Convenție nu afectează privilegiile și imunitățile de care se bucură un Stat în virtutea dreptului internațional în ceea ce privește exercitarea funcțiilor:

a) Misiunilor diplomatice, posturilor consulare, misiunilor speciale, misiunilor pe lângă organizațiile internaționale sau delegațiilor lor în organele organizațiilor internaționale sau la conferințele internaționale; și

b) Persoanelor care au legătură cu acestea.

2. Prezenta Convenție nu afectează nici privilegiile și imunitățile pe care dreptul internațional le recunoaște *ratione personae* șefilor de Stat.

3. Prezenta Convenție nu afectează privilegiile și imunitățile pe care dreptul internațional le recunoaște unui Stat cu privire la aeronavele sau obiectele spațiale aflate în proprietatea sau care sunt exploatate de respectivul Stat.

Articolul 4

Neretroactivitatea prezentei Convenții

Fără a prejudicia aplicarea oricăror reguli enunțate în prezenta Convenție la care imunitățile de jurisdicție ale statelor și ale bunurilor acestora sunt supuse în virtutea dreptului internațional, independent de prevederile prezentei Convenții, aceasta din urmă nu se aplică la nici o chestiune relativă la imunitățile de jurisdicție ale Statelor sau ale bunurilor acestora, ridicată într-un proces în care a fost intentat contra unui Stat în fața tribunalului altui Stat înainte de intrarea în vigoare a prezentei Convenții între Statele respective.

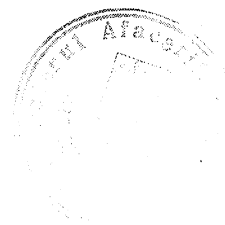
Partea a II a

Principii generale

Articolul 5

Imunitatea statelor

Un Stat beneficiază, pentru el și bunurile sale, de imunitate de jurisdicție în fața tribunalelor unui alt Stat, sub rezerva dispozițiilor prezentei Convenții.



Articolul 6

Modalități pentru a da efect imunității Statelor

1. Un Stat dă efect imunității Statelor prevăzută în articolul 5 atunci când se abține să-și exercite jurisdicția într-un proces care se derulează în fața instanțelor sale contra unui alt Stat și când, în acest scop, veghează ca instanțele să stabilească din oficiu că imunitatea acestui alt Stat, prevăzută la articolul 5, este respectată.

2. Un proces care are loc în fața instanțelor unui Stat este considerat ca fiind intentat contra unui alt Stat când acesta:

- a) este citat ca parte la proces; sau
- b) chiar dacă nu este citat ca parte la proces, procesul vizează în fapt să aducă atingere bunurilor, drepturilor, intereselor sau activităților acestui alt Stat.

Articolul 7

Consimțământul expres pentru exercitarea jurisdicției

1. Un Stat nu poate invoca imunitatea de jurisdicție într-un proces care se derulează în fața instanțelor unui alt Stat într-o materie sau într-un caz dacă a consimțit în mod expres la exercitarea jurisdicției acestui tribunal cu privire la această materie sau la acest caz :

- a) printr-un acord internațional;
- b) printr-un contract scris; sau
- c) printr-o declarație făcută în fața unui tribunal sau printr-o comunicare scrisă într-un proces determinat.

2. Acordul dat de un Stat pentru aplicarea legii unui alt Stat nu se consideră a valora consimțământ la exercitarea jurisdicției de către instanțele acestui ultim Stat.

Articolul 8

Efectul participării la un proces în fața unui tribunal

1. Niciun Stat nu poate invoca imunitatea de jurisdicție într-o proces aflat pe rol în fața instanțelor unui alt Stat:

- a) Dacă a intentat el însuși acel proces; sau
- b) Dacă, pe fond, a intervenit la acel proces sau a participat în orice fel la el. Totuși, dacă Statul dovedește tribunalului că nu a luat cunoștință de faptele asupra cărora o cerere de acordare a imunității poate fi fondată, după ce a participat la proces, Statul poate invoca imunitatea pe baza acestor fapte, cu condiția de a o face fără întârziere.

2. Nu se consideră ca un Stat a consimțit la exercitarea jurisdicției instanțelor unui alt Stat dacă intervine într-o procedură sau participă la aceasta având drept unic scop:



- a) Invocarea imunității; sau
 - b) Valorificarea unui drept sau a unui interes în privința bunurilor în cauză în acel proces.
3. Prezentarea reprezentantului unui Stat în fața tribunalului unui alt Stat ca martor nu se consideră ca valorând consimțământ al primului Stat la exercitarea jurisdicției acestui tribunal.
4. Absența reprezentării unui Stat într-o procedură în fața tribunalului unui alt Stat nu se consideră a valora consimțământ al primului Stat la exercitarea jurisdicției acestui tribunal.

Articolul 9

Cereri reconvenționale

1. Un Stat care inițiază un proces în fața instanțelor unui alt Stat nu poate invoca imunitatea de jurisdicție în fața acelei instanțe în ceea ce privește o cerere reconvențională care este fondată pe același raport de drept sau pe aceleași fapte ca cererea principală.
2. Un Stat care intervine pentru a introduce o cerere într-un proces care se derulează în fața instanțelor unui alt Stat nu poate invoca imunitatea de jurisdicție în fața acelei instanțe în ceea ce privește o cerere reconvențională care este fondată pe același raport de drept sau pe aceleași fapte ca cererea introdusă de el.
3. Un Stat care introduce o cerere reconvențională într-un proces intentat contra lui în fața instanțelor unui alt Stat nu poate invoca imunitatea de jurisdicție în fața acelui tribunal în ceea ce privește cererea principală.

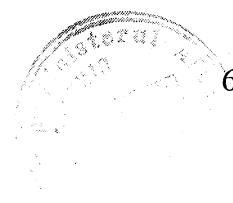
Partea a III a

Situații în care Statele nu pot invoca imunitatea

Articolul 10

Tranzacțiile comerciale

1. Dacă un Stat efectuează cu o persoană fizică sau juridică o tranzacție comercială și dacă, în virtutea regulilor aplicabile de drept internațional privat, contestațiile relative la această tranzacție comercială sunt de competența instanțelor unui alt Stat, primul Stat nu poate invoca imunitatea de jurisdicție în fața acestor instanțe într-o procedură care decurge din această tranzacție.
2. Paragraful 1 nu se aplică:
- a) În cazul unei tranzacții comerciale între State; sau



b) Dacă părțile la tranzacția comercială au convenit altfel în mod expres.

3. Când o întreprindere de Stat sau o altă entitate creată de Stat, dotată cu personalitate juridică distinctă și care are capacitatea:

a) să stea în justiție; și

b) să dobândească, să posede, să dețină, să cedeze bunuri, inclusiv bunuri pe care Statul a autorizat-o să le exploateze sau să le gereze,

este implicată într-un proces care are legătură cu o tranzacție comercială în care este angajată, imunitatea de jurisdicție de care beneficiază Statul respectiv nu este afectată.

Articolul 11

Contractele de muncă

1. Cu excepția situației în care Statele respective nu decid altfel, un Stat nu poate să invoce imunitatea de jurisdicție în fața instanțelor unui alt Stat, competent în speță, într-o procedură relaționată unui contract de muncă dintre Stat și o persoană fizică pentru o activitate efectuată sau care trebuie efectuată, în totalitate sau parțial, pe teritoriul acestui alt Stat.

2. Paragraful 1 nu se aplică:

a) dacă lucrătorul a fost angajat pentru a exercita funcții particulare în exercitarea prerogativelor de putere publică;

b) dacă este:

i) diplomat, așa cum este definit în convenția de la Viena din 1961 asupra relațiilor diplomatice;

ii) funcționar consular, așa cum este definit în Convenția de la Viena din 1963 asupra relațiilor consulare;

iii) membru al personalului diplomatic al unei misiuni permanente pe lângă o organizație internațională, sau al unei misiuni speciale, sau dacă este angajat pentru a reprezenta un Stat într-o conferință internațională, sau

iv) dacă este vorba despre orice altă persoană care beneficiază de imunitate diplomatică.

c) dacă acțiunea are ca obiect angajarea, reînnoirea angajării sau reintegrarea unui candidat;

d) dacă acțiunea are ca obiect concedierea sau rezilierea contractului unui lucrător și dacă, potrivit avizului șefului Statului, al Sefului Guvernului sau al Ministrului Afacerilor Externe al Statului angajator, această acțiune riscă să interfereze cu interesele Statului în materie de securitate;



- e) dacă angajatul este resortisant al statului angajator la momentul la care este intentată acțiunea, cu excepția cazului când are rezidența permanentă în Statul forului; sau
- f) dacă angajatul și Statul angajator au convenit altfel în scris, sub rezerva considerațiilor de ordin public care conferă tribunalelor Statului forului jurisdicție exclusivă determinată de obiectul acțiunii.

Articolul 12

Prejudicii asupra persoanelor sau bunurilor

Cu excepția situației în care Statele respective nu decid altfel, un Stat nu poate invoca imunitatea de jurisdicție în fața instanțelor unui alt Stat, competent în acea speță, într-o procedură care se raportează la o acțiune în reparație pecuniară în caz de deces sau de vătămare a integrității fizice a unei persoane, sau în caz de prejudiciu sau de pierdere a unui bun corporal, datorat unui act sau unei omisiuni imputabile Statului, dacă acest act sau omisiune s-au produs, în totalitatea sau în parte, pe teritoriul acestui alt Stat și dacă autorul actului sau al omisiunii era prezent pe acel teritoriu la momentul actului sau al omisiunii.

Articolul 13

Proprietatea, posesia și utilizarea bunurilor

Cu excepția situației în care Statele respective nu decid altfel, un Stat nu poate invoca imunitatea de jurisdicție în fața instanțelor unui alt Stat, competent în acea speță, într-o procedură relativ la determinarea:

- a) Unui drept sau a unui interes al Statului asupra unui bun imobiliar situat pe teritoriul Statului forului, posesiei sau utilizării bunului imobiliar de către Stat, sau unei obligații a Statului, care îi incumbă acestuia fie în calitate de titular al unui drept asupra bunului imobiliar, fie în calitate de posesor sau utilizator al acestui bun;
- b) Unui drept sau interes al Statului asupra unui bun mobil sau imobiliar născut dintr-o succesiune, donație sau vacanță a moștenirii; sau
- c) Unui drept sau interes al Statului legat de administrarea unor bunuri cum ar fi bunurile aflate în custodie, bunurile care fac parte din patrimoniul unei persoane aflate în faliment sau bunurile unei societăți în caz de dizolvare a acesteia.

Articolul 14

Proprietatea intelectuală și industrială

Cu excepția situației în care Statele interesate nu decid altfel, un Stat nu poate invoca imunitatea de jurisdicție în fața instanțelor altui Stat, competent în acel caz, într-o procedură care se raportează la:



- a) Determinarea oricărui drept pe care Statul îl are asupra unui brevet, desen sau model industrial, denumire comercială sau de afaceri, copyright sau asupra unui drept de autor sau orice altă formă de proprietate intelectuală sau industrială care beneficiază de o măsură de protecție juridică, chiar provizorie, din partea Statului forului; sau
- b) Alegații privind nerespectarea de către un Stat, pe teritoriul Statului forului, a unui drept de natura celor vizate la alineatul a) aparținând unui terț și protejat de Statul forului.

Articolul 15

Participarea la societăți sau alte organisme colective

1. Nici un Stat nu poate invoca imunitatea de jurisdicție în fața instanțelor unui alt Stat, competent în acel caz, într-un proces relativ la participarea sa într-o companie sau într-un alt organism colectiv, dotat sau nu cu personalitate juridică, în privința raporturilor dintre Stat și grupul respectiv sau alți asociați, dacă societatea sau grupul:

- a) Are și alți membri în afara Statelor sau organizațiilor internaționale; și
- b) Sunt constituite după legea Statului forului sau își au sediul sau locul principal de activitate în acest Stat.

2. Un stat poate, totuși, să invoce imunitatea de jurisdicție într-un astfel de proces dacă Statele interesate au decis astfel, dacă părțile la diferend au convenit astfel printr-un acord scris sau dacă instrumentul care stabilește sau prevede funcționarea societății sau grupului vizat conține dispoziții în acest sens.

Articolul 16

Navele aflate în proprietatea sau în exploatarea unui Stat

1. Cu excepția situației în care Statele interesate nu decid altfel, un Stat care deține în proprietate sau exploatare o navă nu poate invoca imunitatea de jurisdicție în fața tribunalului unui alt Stat, competent în acel caz, într-o procedură relativă la exploatarea acelei nave dacă, la momentul producerii faptului care a dat naștere acțiunii, nava era utilizată în alte scopuri decât cele guvernamentale non-comerciale.

2. Paragraful 1 nu se aplică navelor de război, navelor auxiliare, sau altor nave deținute sau prin care operează un Stat și care sunt, pentru moment, folosite în mod exclusiv doar pentru scopuri guvernamentale non-comerciale.

3. Cu excepția situației în care Statele interesate nu decid altfel, un Stat nu poate invoca imunitatea de jurisdicție în fața instanțelor unui alt Stat, competent în acel caz, într-o procedură relativă la transportul unei încărcături la bordul unei nave al cărei proprietar sau exploatant este Statul dacă, la momentul producerii faptului care a dat naștere acțiunii, nava era utilizată pentru alte scopuri decât cele guvernamentale non-comerciale.



4. Paragraful 3 nu se aplică încărcăturilor transportate la bordul navelor vizate la paragraful 2, ca și oricărei alte încărcături al cărei proprietar este Statul, și care este folosită sau destinată a fi folosită exclusiv pentru scopuri guvernamentale non-comerciale.

5. Statele pot invoca toate mijloacele de apărare, prescripție, limitare a responsabilității care pot fi invocate de reprezentanții navelor și cargourilor private sau de către proprietarii lor.

6. Dacă într-un proces este pus sub semnul îndoielii caracterul neguvernamental și necomercial al navei aflate în proprietatea sau sub operarea unui Stat sau al unei încărcături aflate în proprietatea unui Stat, prezentarea către instanță a unui certificat semnat de un reprezentant diplomatic sau de către o altă autoritate competentă a acestui Stat va constitui mijloc de probă în ceea ce privește caracterul acestei nave sau încărcături.

Articolul 17

Efectul unui acord de arbitraj

Dacă un Stat încheie în scris un acord cu o persoană fizică sau juridică străină pentru a supune procedurii de arbitraj contestații relative la o tranzacție comercială, acest Stat nu poate invoca imunitatea de jurisdicție în fața tribunalului unui alt Stat, competent în speță, într-o procedură relativă la:

- a) Validitatea, interpretarea sau aplicarea acordului de arbitraj;
- b) Procedura de arbitraj; sau
- c) Confirmarea sau anularea sentinței arbitrale,

cu excepția cazului în care prin acordul de arbitraj se prevede altfel.

PARTEA IV

Imunitatea Statelor față de măsurile asigurătorii relaționate unui proces în fața unui tribunal

Articolul 18

Imunitatea Statului față de măsuri asigurătorii anterioare judecății

Nicio măsură asiguratorie, cum ar fi confiscarea, reținerea/poprirea, executarea nu poate fi luată anterior judecății împotriva bunurilor unui Stat relativ la o procedură în fața tribunalului unui alt Stat decât dacă și în măsura în care:

- a) Statul a consimțit expres la aplicarea măsurilor sus-menționate:
 - i) Printr-un acord internațional;

- ii) Printr-o convenție de arbitraj sau printr-un contract scris; sau
 - iii) Printr-o declarație în fața tribunalului sau printr-o comunicare scrisă emise după apariția diferendului între părți; sau
- b) Statul a rezervat sau a afectat bunuri pentru satisfacerea creanței asupra căreia poartă procesul.

Articolul 19

Imunitatea statului față de măsuri asiguratorii ulterioare judecătii

Nicio măsură asiguratorie, cum ar fi confiscarea, reținerea/poprirea, executarea, nu poate fi luată ulterior judecătii împotriva bunurilor unui Stat în legătură cu o procedură intentată în fața tribunalului unui alt Stat, decât dacă și în măsura în care:

- a) Statul și-a exprimat expres consimțământul la luarea unor astfel de măsuri după cum urmează:
 - i) printr-un acord internațional;
 - ii) printr-un acord de arbitraj sau contract scris ;sau
 - iii) printr-o declarație în fața tribunalului sau printr-o comunicare scrisă ulterior apariției unui diferend între părți; sau
- b) Statul a rezervat/afectat bunuri pentru satisfacerea cererii care constituie obiectul acestei proceduri; sau
- c) A fost stabilit că bunurile sunt utilizate/destinate a fi utilizate de către Stat în alte scopuri decât cele guvernamentale non-comerciale și sunt situate pe teritoriul Statului forului, cu condiția ca măsurile de constrângere ulterioare judecătii să nu se refere decât la bunurile care au legătură cu entitățile împotriva cărora a fost intentat procesul.

Articolul 20

Efectul consimțământului la exercitarea jurisdicției asupra consimțământului la adoptarea măsurilor asiguratorii

În cazul în care consimțământul la adoptarea măsurilor asiguratorii este cerut în aplicarea articolelor 18 și 19, consimțământul la exercitarea jurisdicției în virtutea articolului 7 nu implică existența consimțământului la adoptarea măsurilor asiguratorii.

Articolul 21

Categorii specifice de bunuri

1. Următoarele categorii de bunuri ale Statului nu sunt considerate a fi bunuri utilizate sau destinate a fi utilizate de Stat în alte scopuri decât cele de serviciu public non - comercial în sensul dispozițiilor alineatului c) al articolului 19:

- a) Bunurile, inclusiv conturile bancare, folosite sau care sunt destinate a fi folosite în exercitarea funcțiilor misiunii diplomatice a Statului sau ale oficiilor consulare, misiunilor speciale, misiunilor la organizațiile internaționale sau ale delegațiilor la organizațiile internaționale sau la conferințele internaționale;
 - b) Bunurile cu caracter militar sau bunurile utilizate sau care se intenționează a fi utilizate în exercițiul funcțiilor militare;
 - c) Bunurile băncii centrale sau ale unei autorități monetare a Statului;
 - d) Bunurile care fac parte din patrimoniul cultural al Statului sau al arhivelor sale și care nu sunt puse în vânzare și nici destinate punerii în vânzare;
 - e) Bunurilor care fac parte dintr-o expoziție de obiecte de interes științific, cultural sau istoric și care nu sunt puse în vânzare și nici destinate punerii în vânzare.
2. Paragraful 1 nu prejudiciază articolele 18 și 19, subparagrafele a) și b).

PARTEA V

Dispoziții diverse

Articolul 22

Notificarea cererii introductive de instanță

1. Cererea introductivă de instanță sau orice alt act prin care se inițiază un proces împotriva unui Stat se va efectua:
- a) În conformitate cu orice convenție internațională aplicabilă care obligă Statul forului și Statul interesat; sau
 - b) Conform oricărui aranjament particular în materie de notificare intervenit între cel care face cererea și Statul interesat, dacă legea Statului forului nu se opune; sau
 - c) În absența unei asemenea convenții sau a unui asemenea aranjament particular:
 - i) printr-o comunicare adresată pe cale diplomatică Ministerului Afacerilor Externe al Statului interesat; sau
 - ii) prin orice alt mijloc acceptat de Statul interesat, dacă legea Statului forului nu o interzice.
2. Notificarea cererii introductive de instanță la care se referă alineatul c) i) al paragrafului 1 se consideră efectuată la primirea documentelor de către Ministerul Afacerilor Externe.
3. Aceste documente vor fi însoțite, dacă este cazul, de o traducere în limba oficială sau într-una din limbile oficiale ale Statului vizat.

4. Orice Stat care compare pe fond într-o procedură intentată contra lui nu poate apoi să susțină că notificarea cererii introductive de instanță a fost făcută cu nerespectarea dispozițiilor paragrafelor 1 și 3.

Articolul 23

Pronunțarea deciziei în lipsă

1. Pentru ca o decizie în lipsă să poată fi pronunțată împotriva unui Stat tribunalul trebuie să se asigure:

- a) De respectarea condițiilor prevăzute la paragrafele 1 și 3 ale articolului 22;
- b) De trecerea unei perioade de cel puțin 4 luni de la data la care cererea introductivă de instanță sau alt document care instituie această procedură a fost efectuată sau se presupune că a fost efectuată conform dispozițiilor paragrafelor 1 și 2 ale articolului 22; și
- c) Că prezenta Convenție nu-i interzice acelui tribunal să-și exercite jurisdicția.

2. O copie de pe decizia pronunțată în lipsă, însoțită, dacă este cazul, de o traducere în limba sau într-una din limbile oficiale ale Statului respectiv, va fi transmisă Statului și va fi comunicată acestuia printr-unul din mijloacele menționate la paragraful 1 al articolului 22 și în conformitate cu dispozițiile acestui paragraf.

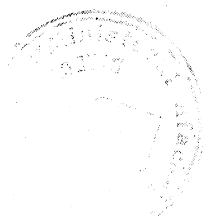
3. Termenul pentru a înainta un recurs de anulare a unei decizii pronunțate în absență nu va putea fi mai mic de 4 luni și va începe să curgă de la data la care Statul respectiv a primit sau se presupune că a primit copia de pe decizie.

Articolul 24

Privilegii și imunități în timpul derulării procesului

1. Orice omisiune sau refuz din partea unui Stat de a se conforma deciziei unui tribunal al unui alt Stat care îi impune să îndeplinească sau să se abțină de la a îndeplini un act determinat, de a prezenta un document sau de a divulga orice altă informație în scopul unui proces, nu antrenează alte consecințe în afara celor care pot rezulta, cu privire la fondul problemei, din acest comportament. Existența acestei omisiuni sau a unui asemenea refuz nu va putea motiva aplicarea nici unei amenzi sau alte pedepse asupra Statului.

2. Nici un Stat nu este ținut să depună o cauțiune și nici să constituie un depozit, sub orice denumire ar fi acesta, pentru a garanta plata taxelor și a cheltuielilor ocazionate de un proces la care este parte în fața tribunalului unui alt Stat.



PARTEA a VI a

Clauze finale

Articolul 25

Anexă

Anexa la prezenta Convenție face parte integrantă din Convenție.

Articolul 26

Alte acorduri internaționale

Dispozițiile prezentei Convenții nu aduc atingere drepturilor și obligațiilor pe care Statele Părți le pot avea în virtutea acordurilor internaționale în vigoare și la care sunt părți, în privința problematicilor care fac obiectul Convenției.

Articolul 27

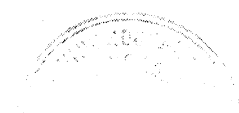
Soluționarea diferendelor

1. Statele Părți se angajează să soluționeze diferendele privind interpretarea sau aplicarea prezentei Convenții pe calea negocierilor.
2. Orice diferend între două sau mai multe State Părți privind interpretarea sau aplicarea prezentei Convenții, care nu poate fi soluționat pe cale de negociere într-un interval de 6 luni va fi, la cererea oricăruia dintre Statele Părți, supus procedurii de arbitraj. Dacă, într-o perioadă de 6 luni începând de la data cererii de arbitraj Statele Părți nu se pot înțelege asupra organizării procedurii de arbitraj, oricare dintre ele poate prezenta diferendul în fața Curții Internaționale de Justiție adresând o cerere acestuia în conformitate cu regulile prevăzute în Statutul Curții.
3. Fiecare Stat Parte poate, la momentul semnării, al ratificării, acceptării sau aprobării prezentei Convenții sau al aderării la aceasta, să declare că nu se consideră legat de dispozițiile paragraful 2. Celelalte State Părți nu sunt legate de dispozițiile paragrafului 2 în relația cu un Stat Parte care a făcut o asemenea declarație.
4. Oricare Stat Parte care a făcut o declarație în virtutea paragrafului 3 poate să și-o retragă în orice moment adresând o notificare în acest sens Secretarului General al ONU.

Articolul 28

Semnarea

Prezenta Convenție va fi deschisă spre semnare de către toate Statele până la 17 ianuarie 2007 la sediul ONU din New York.



Articolul 29

Ratificarea, acceptarea, aprobarea si aderarea

1. Prezenta Convenție va fi supusă ratificării, acceptării sau aprobării de către statele semnatare.
2. Prezenta Convenție va fi deschisă spre aderare oricărui Stat.
3. Instrumentele de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare vor fi depuse pe lângă Secretarul general al ONU.

Articolul 30

Intrarea în vigoare

1. Prezenta Convenție va intra în vigoare în cea de a 30-a zi de la data depunerii pe lângă Secretarul general al ONU a celui de al 30-lea instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare.
2. Pentru fiecare Stat care va ratifica, accepta, aproba prezenta Convenție sau va adera la aceasta după depunerea celui de al 30-lea instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, Convenția va intra în vigoare în cea de a 30 a zi care urmează datei depunerii instrumentului pertinent de către acest Stat.

Articolul 31

Denunțarea

1. Orice Stat Parte poate denunța prezenta Convenție printr-o notificare scrisă adresată Secretarului general al ONU.
2. Denunțarea produce efecte la un an de la data primirii notificării de către Secretarul general al ONU. Totuși, prezenta Convenție va continua să se aplice în orice chestiune relativă la imunitățile de jurisdicție ale Statelor sau în ceea ce privește bunurile lor, ridicată într-un proces care a fost intentat contra unui Stat în fața unui tribunal al altui Stat, înainte de data la care denunțarea produce efect fată de oricare din Statele respective.
3. Denunțarea nu va aduce atingere în nici un fel obligației pe care o are fiecare Stat Parte de a îndeplini orice obligație prevăzută în prezenta Convenție, care i-ar fi revenit în virtutea dreptului internațional, independent de prevederile prezentei Convenții.

Articolul 32

Depozitarul și notificări

1. Secretarul general al ONU este depozitarul prezentei Convenții.



2. În calitate sa de depozitar al prezentei Convenții, Secretarul general al ONU notifică tuturor Statelor:

- a) Orice semnare a prezentei Convenții și orice depunere a unui instrument de ratificare, de acceptare, aprobare sau aderare sau al unei notificări de denunțare, potrivit prevederilor articolelor 29 și 31;
- b) Data intrării în vigoare a prezentei Convenții, conform art. 30;
- c) Orice alt act și orice altă notificare sau comunicare care are legătură cu prezenta Convenție.

Articolul 33

Texte autentice

Textele în limbile engleză, arabă, chineză, spaniolă, franceză și rusă ale prezentei Convenții sunt egal autentice.

Drept pentru care subsemnații, care au fost autorizați de guvernele lor, au semnat prezenta Convenție care este deschisă spre semnare la sediul ONU din New York începând din 17 ianuarie 2005.

Anexa la Convenție

Interpretări convenite în ceea ce privește sensul anumitor dispoziții ale Convenției

Prezenta anexă are ca scop stabilirea sensului anumitor dispoziții care nu au fost clar definite în textul Convenției.

În privința articolului 10

Termenul “*imunitate*” folosit la articolul 10 trebuie să fie înțeles în contextul general al prezentei Convenții.

Paragraful 3 al articolului 10 nu prejudică chestiunea „revelării identității unei persoane juridice”, chestiunile referitoare la situația în care o entitate a Statului a ascuns în mod deliberat situația sa financiară sau și-a redus activele pentru a evita satisfacerea unei pretenții sau orice alte situații asemănătoare acestora.

În privința articolului 11

Referirea la “*interese în materie de securitate*” ale Statului angajator, cuprinsă în articolul 11, paragraful 2 d) vizează în principal chestiunile de securitate națională și de securitate a misiunilor diplomatice și oficiilor consulare.



Conform prevederilor articolului 41 al Convenției de la Viena asupra relațiilor diplomatice din 1961 și ale articolului 55 al Convenției de la Viena asupra relațiilor consulare din 1963, toate persoanele vizate în aceste articole au datoria de a respecta legile și reglementările Statului de rezidență, inclusiv în ceea ce privește legislația muncii. De asemenea, conform prevederilor articolului 38 al Convenției de la Viena asupra relațiilor diplomatice din 1961 și ale articolului 71 al Convenției de la Viena asupra relațiilor consulare din 1963, Statul acreditat trebuie să-și exercite jurisdicția asupra acestor persoane în așa fel încât să nu obstrucționeze de o manieră excesivă îndeplinirea funcțiilor misiunii sau pe cele ale oficiului consular.

In privința articolelor 13 și 14

Termenul “*determinare*” este folosit pentru a se referi nu numai la stabilirea sau verificarea existenței drepturilor protejate, ci și la evaluarea sau aprecierea substanței, inclusiv a conținutului, scopului și întinderii acestor drepturi.

În privința articolului 17

Expresia “*tranzacții comerciale*” include investițiile.

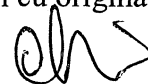
În privința articolului 19

Termenul “*entitate*” folosit la alineatul c) vizează Statul ca persoană juridică independentă dar include și unitățile constitutive ale unui Stat federal, subdiviziunile statului, un organism sau o instituție de stat sau orice altă entitate, dotată cu personalitate juridică independentă.

Expresia “*bunurile care au legătură cu entitatea*” utilizată la alineatul c) are un sens mai larg decât doar proprietatea sau posesia.

Articolul 19 nu prejudică chestiunea „revelării identității unei persoane juridice”, chestiunile referitoare la situația în care o entitate a Statului a ascuns în mod deliberat situația sa financiară sau și-a redus activele pentru a evita satisfacerea unei pretenții sau orice alte situații asemănătoare acestora.

Conform cu originalul



Cosmin DINESCU,
Director general pentru afaceri juridice
Ministerul Afacerilor Externe
2 august 2006



United Nations Convention on Jurisdictional Immunities of States and Their Property

The General Assembly,

Bearing in mind Article 13, paragraph 1 (a), of the Charter of the United Nations,

Recalling its resolution 32/151 of 19 December 1977, in which it recommended that the International Law Commission take up the study of the law of jurisdictional immunities of States and their property with a view to its progressive development and codification, and its subsequent resolutions 46/55 of 9 December 1991, 49/61 of 9 December 1994, 52/151 of 15 December 1997, 54/101 of 9 December 1999, 55/150 of 12 December 2000, 56/78 of 12 December 2001, 57/16 of 19 November 2002 and 58/74 of 9 December 2003,

Recalling also that the International Law Commission submitted a final set of draft articles, with commentaries, on the law of jurisdictional immunities of States and their property in chapter II of its report on the work of its forty-third session,¹

Recalling further the reports of the open-ended Working Group of the Sixth Committee,² as well as the report of the Working Group on Jurisdictional Immunities of States and Their Property of the International Law Commission,³ submitted in accordance with General Assembly resolution 53/98 of 8 December 1998,

Recalling that, in its resolution 55/150, it decided to establish the Ad Hoc Committee on Jurisdictional Immunities of States and Their Property, open also to participation by States members of the specialized agencies, to further the work done, consolidate areas of agreement and resolve outstanding issues with a view to elaborating a generally acceptable instrument based on the draft articles on jurisdictional immunities of States and their property adopted by the International Law Commission and also on the discussions of the open-ended Working Group of the Sixth Committee,

Having considered the report of the Ad Hoc Committee on Jurisdictional Immunities of States and Their Property,⁴

Stressing the importance of uniformity and clarity in the law of jurisdictional immunities of States and their property, and emphasizing the role of a convention in this regard,

¹ *Official Records of the General Assembly, Forty-sixth Session, Supplement No. 10 (A/46/10).*

² A/C.6/54/L.12 and A/C.6/55/L.12.

³ *Official Records of the General Assembly, Fifty-fourth Session, Supplement No. 10 and corrigenda (A/54/10 and Corr.1 and 2), annex.*

⁴ *Ibid., Fifty-ninth Session, Supplement No. 22 (A/59/22).*

Noting the broad support for the conclusion of a convention on jurisdictional immunities of States and their property,

Taking into account the statement of the Chairman of the Ad Hoc Committee introducing the report of the Ad Hoc Committee,⁵

1. *Expresses its deep appreciation* to the International Law Commission and the Ad Hoc Committee on Jurisdictional Immunities of States and Their Property for their valuable work on the law of jurisdictional immunities of States and their property;
2. *Agrees* with the general understanding reached in the Ad Hoc Committee that the United Nations Convention on Jurisdictional Immunities of States and Their Property does not cover criminal proceedings;
3. *Adopts* the United Nations Convention on Jurisdictional Immunities of States and Their Property, which is contained in the annex to the present resolution, and requests the Secretary-General as depositary to open it for signature;
4. *Invites* States to become parties to the Convention.

Annex

United Nations Convention on Jurisdictional Immunities of States and Their Property

The States Parties to the present Convention,

Considering that the jurisdictional immunities of States and their property are generally accepted as a principle of customary international law,

Having in mind the principles of international law embodied in the Charter of the United Nations,

Believing that an international convention on the jurisdictional immunities of States and their property would enhance the rule of law and legal certainty, particularly in dealings of States with natural or juridical persons, and would contribute to the codification and development of international law and the harmonization of practice in this area,

Taking into account developments in State practice with regard to the jurisdictional immunities of States and their property,

Affirming that the rules of customary international law continue to govern matters not regulated by the provisions of the present Convention,

Have agreed as follows:

⁵ Ibid., *Fifty-ninth Session, Sixth Committee*, 13th meeting (A/C.6/59/SR.13), and corrigendum.

Part I

Introduction

Article 1

Scope of the present Convention

The present Convention applies to the immunity of a State and its property from the jurisdiction of the courts of another State.

Article 2

Use of terms

1. For the purposes of the present Convention:

(a) "court" means any organ of a State, however named, entitled to exercise judicial functions;

(b) "State" means:

(i) the State and its various organs of government;

(ii) constituent units of a federal State or political subdivisions of the State, which are entitled to perform acts in the exercise of sovereign authority, and are acting in that capacity;

(iii) agencies or instrumentalities of the State or other entities, to the extent that they are entitled to perform and are actually performing acts in the exercise of sovereign authority of the State;

(iv) representatives of the State acting in that capacity;

(c) "commercial transaction" means:

(i) any commercial contract or transaction for the sale of goods or supply of services;

(ii) any contract for a loan or other transaction of a financial nature, including any obligation of guarantee or of indemnity in respect of any such loan or transaction;

(iii) any other contract or transaction of a commercial, industrial, trading or professional nature, but not including a contract of employment of persons.

2. In determining whether a contract or transaction is a "commercial transaction" under paragraph 1 (c), reference should be made primarily to the nature of the contract or transaction, but its purpose should also be taken into account if the parties to the contract or transaction have so agreed, or if, in the practice of the State of the forum, that purpose is relevant to determining the non-commercial character of the contract or transaction.

3. The provisions of paragraphs 1 and 2 regarding the use of terms in the present Convention are without prejudice to the use of those terms or to the meanings which may be given to them in other international instruments or in the internal law of any State.

Article 3

Privileges and immunities not affected by the present Convention

1. The present Convention is without prejudice to the privileges and immunities enjoyed by a State under international law in relation to the exercise of the functions of:

(a) its diplomatic missions, consular posts, special missions, missions to international organizations or delegations to organs of international organizations or to international conferences; and

(b) persons connected with them.

2. The present Convention is without prejudice to privileges and immunities accorded under international law to heads of State *ratione personae*.

3. The present Convention is without prejudice to the immunities enjoyed by a State under international law with respect to aircraft or space objects owned or operated by a State.

Article 4

Non-retroactivity of the present Convention

Without prejudice to the application of any rules set forth in the present Convention to which jurisdictional immunities of States and their property are subject under international law independently of the present Convention, the present Convention shall not apply to any question of jurisdictional immunities of States or their property arising in a proceeding instituted against a State before a court of another State prior to the entry into force of the present Convention for the States concerned.

Part II

General principles

Article 5

State immunity

A State enjoys immunity, in respect of itself and its property, from the jurisdiction of the courts of another State subject to the provisions of the present Convention.

Article 6

Modalities for giving effect to State immunity

1. A State shall give effect to State immunity under article 5 by refraining from exercising jurisdiction in a proceeding before its courts against another State and to that end shall ensure that its courts determine on their own initiative that the immunity of that other State under article 5 is respected.

2. A proceeding before a court of a State shall be considered to have been instituted against another State if that other State:

(a) is named as a party to that proceeding; or

(b) is not named as a party to the proceeding but the proceeding in effect seeks to affect the property, rights, interests or activities of that other State.

Article 7

Express consent to exercise of jurisdiction

1. A State cannot invoke immunity from jurisdiction in a proceeding before a court of another State with regard to a matter or case if it has expressly consented to the exercise of jurisdiction by the court with regard to the matter or case:

- (a) by international agreement;
- (b) in a written contract; or
- (c) by a declaration before the court or by a written communication in a specific proceeding.

2. Agreement by a State for the application of the law of another State shall not be interpreted as consent to the exercise of jurisdiction by the courts of that other State.

Article 8

Effect of participation in a proceeding before a court

1. A State cannot invoke immunity from jurisdiction in a proceeding before a court of another State if it has:

- (a) itself instituted the proceeding; or
- (b) intervened in the proceeding or taken any other step relating to the merits. However, if the State satisfies the court that it could not have acquired knowledge of facts on which a claim to immunity can be based until after it took such a step, it can claim immunity based on those facts, provided it does so at the earliest possible moment.

2. A State shall not be considered to have consented to the exercise of jurisdiction by a court of another State if it intervenes in a proceeding or takes any other step for the sole purpose of:

- (a) invoking immunity; or
- (b) asserting a right or interest in property at issue in the proceeding.

3. The appearance of a representative of a State before a court of another State as a witness shall not be interpreted as consent by the former State to the exercise of jurisdiction by the court.

4. Failure on the part of a State to enter an appearance in a proceeding before a court of another State shall not be interpreted as consent by the former State to the exercise of jurisdiction by the court.

Article 9

Counterclaims

1. A State instituting a proceeding before a court of another State cannot invoke immunity from the jurisdiction of the court in respect of any counterclaim arising out of the same legal relationship or facts as the principal claim.
2. A State intervening to present a claim in a proceeding before a court of another State cannot invoke immunity from the jurisdiction of the court in respect of any counterclaim arising out of the same legal relationship or facts as the claim presented by the State.
3. A State making a counterclaim in a proceeding instituted against it before a court of another State cannot invoke immunity from the jurisdiction of the court in respect of the principal claim.

Part III

Proceedings in which State immunity cannot be invoked

Article 10

Commercial transactions

1. If a State engages in a commercial transaction with a foreign natural or juridical person and, by virtue of the applicable rules of private international law, differences relating to the commercial transaction fall within the jurisdiction of a court of another State, the State cannot invoke immunity from that jurisdiction in a proceeding arising out of that commercial transaction.
2. Paragraph 1 does not apply:
 - (a) in the case of a commercial transaction between States; or
 - (b) if the parties to the commercial transaction have expressly agreed otherwise.
3. Where a State enterprise or other entity established by a State which has an independent legal personality and is capable of:
 - (a) suing or being sued; and
 - (b) acquiring, owning or possessing and disposing of property, including property which that State has authorized it to operate or manage,is involved in a proceeding which relates to a commercial transaction in which that entity is engaged, the immunity from jurisdiction enjoyed by that State shall not be affected.

Article 11

Contracts of employment

1. Unless otherwise agreed between the States concerned, a State cannot invoke immunity from jurisdiction before a court of another State which is otherwise competent in a proceeding which relates to a contract of employment between the State and an individual for work performed or to be performed, in whole or in part, in the territory of that other State.



2. Paragraph 1 does not apply if:

- (a) the employee has been recruited to perform particular functions in the exercise of governmental authority;
- (b) the employee is:
 - (i) a diplomatic agent, as defined in the Vienna Convention on Diplomatic Relations of 1961;
 - (ii) a consular officer, as defined in the Vienna Convention on Consular Relations of 1963;
 - (iii) a member of the diplomatic staff of a permanent mission to an international organization or of a special mission, or is recruited to represent a State at an international conference; or
 - (iv) any other person enjoying diplomatic immunity;
- (c) the subject-matter of the proceeding is the recruitment, renewal of employment or reinstatement of an individual;
- (d) the subject-matter of the proceeding is the dismissal or termination of employment of an individual and, as determined by the head of State, the head of Government or the Minister for Foreign Affairs of the employer State, such a proceeding would interfere with the security interests of that State;
- (e) the employee is a national of the employer State at the time when the proceeding is instituted, unless this person has the permanent residence in the State of the forum; or
- (f) the employer State and the employee have otherwise agreed in writing, subject to any considerations of public policy conferring on the courts of the State of the forum exclusive jurisdiction by reason of the subject-matter of the proceeding.

Article 12

Personal injuries and damage to property

Unless otherwise agreed between the States concerned, a State cannot invoke immunity from jurisdiction before a court of another State which is otherwise competent in a proceeding which relates to pecuniary compensation for death or injury to the person, or damage to or loss of tangible property, caused by an act or omission which is alleged to be attributable to the State, if the act or omission occurred in whole or in part in the territory of that other State and if the author of the act or omission was present in that territory at the time of the act or omission.

Article 13

Ownership, possession and use of property

Unless otherwise agreed between the States concerned, a State cannot invoke immunity from jurisdiction before a court of another State which is otherwise competent in a proceeding which relates to the determination of:

- (a) any right or interest of the State in, or its possession or use of, or any obligation of the State arising out of its interest in, or its possession or use of, immovable property situated in the State of the forum;

(b) any right or interest of the State in movable or immovable property arising by way of succession, gift or *bona vacantia*; or

(c) any right or interest of the State in the administration of property, such as trust property, the estate of a bankrupt or the property of a company in the event of its winding up.

Article 14

Intellectual and industrial property

Unless otherwise agreed between the States concerned, a State cannot invoke immunity from jurisdiction before a court of another State which is otherwise competent in a proceeding which relates to:

(a) the determination of any right of the State in a patent, industrial design, trade name or business name, trademark, copyright or any other form of intellectual or industrial property which enjoys a measure of legal protection, even if provisional, in the State of the forum; or

(b) an alleged infringement by the State, in the territory of the State of the forum, of a right of the nature mentioned in subparagraph (a) which belongs to a third person and is protected in the State of the forum.

Article 15

Participation in companies or other collective bodies

1. A State cannot invoke immunity from jurisdiction before a court of another State which is otherwise competent in a proceeding which relates to its participation in a company or other collective body, whether incorporated or unincorporated, being a proceeding concerning the relationship between the State and the body or the other participants therein, provided that the body:

(a) has participants other than States or international organizations; and

(b) is incorporated or constituted under the law of the State of the forum or has its seat or principal place of business in that State.

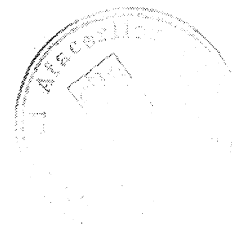
2. A State can, however, invoke immunity from jurisdiction in such a proceeding if the States concerned have so agreed or if the parties to the dispute have so provided by an agreement in writing or if the instrument establishing or regulating the body in question contains provisions to that effect.

Article 16

Ships owned or operated by a State

1. Unless otherwise agreed between the States concerned, a State which owns or operates a ship cannot invoke immunity from jurisdiction before a court of another State which is otherwise competent in a proceeding which relates to the operation of that ship if, at the time the cause of action arose, the ship was used for other than government non-commercial purposes.

2. Paragraph 1 does not apply to warships, or naval auxiliaries, nor does it apply to other vessels owned or operated by a State and used, for the time being, only on government non-commercial service.



3. Unless otherwise agreed between the States concerned, a State cannot invoke immunity from jurisdiction before a court of another State which is otherwise competent in a proceeding which relates to the carriage of cargo on board a ship owned or operated by that State if, at the time the cause of action arose, the ship was used for other than government non-commercial purposes.

4. Paragraph 3 does not apply to any cargo carried on board the ships referred to in paragraph 2, nor does it apply to any cargo owned by a State and used or intended for use exclusively for government non-commercial purposes.

5. States may plead all measures of defence, prescription and limitation of liability which are available to private ships and cargoes and their owners.

6. If in a proceeding there arises a question relating to the government and non-commercial character of a ship owned or operated by a State or cargo owned by a State, a certificate signed by a diplomatic representative or other competent authority of that State and communicated to the court shall serve as evidence of the character of that ship or cargo.

Article 17

Effect of an arbitration agreement

If a State enters into an agreement in writing with a foreign natural or juridical person to submit to arbitration differences relating to a commercial transaction, that State cannot invoke immunity from jurisdiction before a court of another State which is otherwise competent in a proceeding which relates to:

- (a) the validity, interpretation or application of the arbitration agreement;
- (b) the arbitration procedure; or
- (c) the confirmation or the setting aside of the award,

unless the arbitration agreement otherwise provides.

Part IV

State immunity from measures of constraint in connection with proceedings before a court

Article 18

State immunity from pre-judgment measures of constraint

No pre-judgment measures of constraint, such as attachment or arrest, against property of a State may be taken in connection with a proceeding before a court of another State unless and except to the extent that:

(a) the State has expressly consented to the taking of such measures as indicated:

- (i) by international agreement;
- (ii) by an arbitration agreement or in a written contract; or
- (iii) by a declaration before the court or by a written communication after a dispute between the parties has arisen; or



(b) the State has allocated or earmarked property for the satisfaction of the claim which is the object of that proceeding.

Article 19

State immunity from post-judgment measures of constraint

No post-judgment measures of constraint, such as attachment, arrest or execution, against property of a State may be taken in connection with a proceeding before a court of another State unless and except to the extent that:

(a) the State has expressly consented to the taking of such measures as indicated:

- (i) by international agreement;
- (ii) by an arbitration agreement or in a written contract; or
- (iii) by a declaration before the court or by a written communication after a dispute between the parties has arisen; or

(b) the State has allocated or earmarked property for the satisfaction of the claim which is the object of that proceeding; or

(c) it has been established that the property is specifically in use or intended for use by the State for other than government non-commercial purposes and is in the territory of the State of the forum, provided that post-judgment measures of constraint may only be taken against property that has a connection with the entity against which the proceeding was directed.

Article 20

Effect of consent to jurisdiction to measures of constraint

Where consent to the measures of constraint is required under articles 18 and 19, consent to the exercise of jurisdiction under article 7 shall not imply consent to the taking of measures of constraint.

Article 21

Specific categories of property

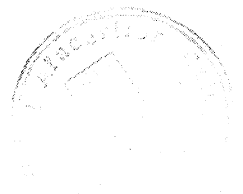
1. The following categories, in particular, of property of a State shall not be considered as property specifically in use or intended for use by the State for other than government non-commercial purposes under article 19, subparagraph (c):

(a) property, including any bank account, which is used or intended for use in the performance of the functions of the diplomatic mission of the State or its consular posts, special missions, missions to international organizations or delegations to organs of international organizations or to international conferences;

(b) property of a military character or used or intended for use in the performance of military functions;

(c) property of the central bank or other monetary authority of the State;

(d) property forming part of the cultural heritage of the State or part of its archives and not placed or intended to be placed on sale;



(e) property forming part of an exhibition of objects of scientific, cultural or historical interest and not placed or intended to be placed on sale.

2. Paragraph 1 is without prejudice to article 18 and article 19, subparagraphs (a) and (b).

Part V

Miscellaneous provisions

Article 22

Service of process

1. Service of process by writ or other document instituting a proceeding against a State shall be effected:

(a) in accordance with any applicable international convention binding on the State of the forum and the State concerned; or

(b) in accordance with any special arrangement for service between the claimant and the State concerned, if not precluded by the law of the State of the forum; or

(c) in the absence of such a convention or special arrangement:

(i) by transmission through diplomatic channels to the Ministry of Foreign Affairs of the State concerned; or

(ii) by any other means accepted by the State concerned, if not precluded by the law of the State of the forum.

2. Service of process referred to in paragraph 1 (c) (i) is deemed to have been effected by receipt of the documents by the Ministry of Foreign Affairs.

3. These documents shall be accompanied, if necessary, by a translation into the official language, or one of the official languages, of the State concerned.

4. Any State that enters an appearance on the merits in a proceeding instituted against it may not thereafter assert that service of process did not comply with the provisions of paragraphs 1 and 3.

Article 23

Default judgment

1. A default judgment shall not be rendered against a State unless the court has found that:

(a) the requirements laid down in article 22, paragraphs 1 and 3, have been complied with;

(b) a period of not less than four months has expired from the date on which the service of the writ or other document instituting a proceeding has been effected or deemed to have been effected in accordance with article 22, paragraphs 1 and 2; and

(c) the present Convention does not preclude it from exercising jurisdiction.

2. A copy of any default judgment rendered against a State, accompanied if necessary by a translation into the official language or one of the official languages of the State concerned, shall be transmitted to it through one of the means specified in article 22, paragraph 1, and in accordance with the provisions of that paragraph.

3. The time-limit for applying to have a default judgment set aside shall not be less than four months and shall begin to run from the date on which the copy of the judgment is received or is deemed to have been received by the State concerned.

Article 24

Privileges and immunities during court proceedings

1. Any failure or refusal by a State to comply with an order of a court of another State enjoining it to perform or refrain from performing a specific act or to produce any document or disclose any other information for the purposes of a proceeding shall entail no consequences other than those which may result from such conduct in relation to the merits of the case. In particular, no fine or penalty shall be imposed on the State by reason of such failure or refusal.

2. A State shall not be required to provide any security, bond or deposit, however described, to guarantee the payment of judicial costs or expenses in any proceeding to which it is a respondent party before a court of another State.

Part VI

Final clauses

Article 25

Annex

The annex to the present Convention forms an integral part of the Convention.

Article 26

Other international agreements

Nothing in the present Convention shall affect the rights and obligations of States Parties under existing international agreements which relate to matters dealt with in the present Convention as between the parties to those agreements.

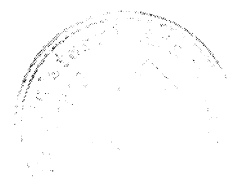
Article 27

Settlement of disputes

1. States Parties shall endeavour to settle disputes concerning the interpretation or application of the present Convention through negotiation.

2. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of the present Convention which cannot be settled through negotiation within six months shall, at the request of any of those States Parties, be submitted to arbitration. If, six months after the date of the request for arbitration, those States Parties are unable to agree on the organization of the arbitration, any of those States Parties may refer the dispute to the International Court of Justice by request in accordance with the Statute of the Court.

3. Each State Party may, at the time of signature, ratification, acceptance or approval of, or accession to, the present Convention, declare that it does not



consider itself bound by paragraph 2. The other States Parties shall not be bound by paragraph 2 with respect to any State Party which has made such a declaration.

4. Any State Party that has made a declaration in accordance with paragraph 3 may at any time withdraw that declaration by notification to the Secretary-General of the United Nations.

Article 28

Signature

The present Convention shall be open for signature by all States until 17 January 2007, at United Nations Headquarters, New York.

Article 29

Ratification, acceptance, approval or accession

1. The present Convention shall be subject to ratification, acceptance or approval.
2. The present Convention shall remain open for accession by any State.
3. The instruments of ratification, acceptance, approval or accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

Article 30

Entry into force

1. The present Convention shall enter into force on the thirtieth day following the date of deposit of the thirtieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession with the Secretary-General of the United Nations.
2. For each State ratifying, accepting, approving or acceding to the present Convention after the deposit of the thirtieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession, the Convention shall enter into force on the thirtieth day after the deposit by such State of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

Article 31

Denunciation

1. Any State Party may denounce the present Convention by written notification to the Secretary-General of the United Nations.
2. Denunciation shall take effect one year following the date on which notification is received by the Secretary-General of the United Nations. The present Convention shall, however, continue to apply to any question of jurisdictional immunities of States or their property arising in a proceeding instituted against a State before a court of another State prior to the date on which the denunciation takes effect for any of the States concerned.
3. The denunciation shall not in any way affect the duty of any State Party to fulfil any obligation embodied in the present Convention to which it would be subject under international law independently of the present Convention.

Article 32

Depositary and notifications

1. The Secretary-General of the United Nations is designated the depositary of the present Convention.

2. As depositary of the present Convention, the Secretary-General of the United Nations shall inform all States of the following:

(a) signatures of the present Convention and the deposit of instruments of ratification, acceptance, approval or accession or notifications of denunciation, in accordance with articles 29 and 31;

(b) the date on which the present Convention will enter into force, in accordance with article 30;

(c) any acts, notifications or communications relating to the present Convention.

Article 33

Authentic texts

The Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts of the present Convention are equally authentic.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Convention opened for signature at United Nations Headquarters in New York on 17 January 2005.



Annex to the Convention

Understandings with respect to certain provisions of the Convention

The present annex is for the purpose of setting out understandings relating to the provisions concerned.

With respect to article 10

The term “immunity” in article 10 is to be understood in the context of the present Convention as a whole.

Article 10, paragraph 3, does not prejudice the question of “piercing the corporate veil”, questions relating to a situation where a State entity has deliberately misrepresented its financial position or subsequently reduced its assets to avoid satisfying a claim, or other related issues.

With respect to article 11

The reference in article 11, paragraph 2 (d), to the “security interests” of the employer State is intended primarily to address matters of national security and the security of diplomatic missions and consular posts.

Under article 41 of the 1961 Vienna Convention on Diplomatic Relations and article 55 of the 1963 Vienna Convention on Consular Relations, all persons referred to in those articles have the duty to respect the laws and regulations, including labour laws, of the host country. At the same time, under article 38 of the 1961 Vienna Convention on Diplomatic Relations and article 71 of the 1963 Vienna Convention on Consular Relations, the receiving State has a duty to exercise its jurisdiction in such a manner as not to interfere unduly with the performance of the functions of the mission or the consular post.

With respect to articles 13 and 14

The expression “determination” is used to refer not only to the ascertainment or verification of the existence of the rights protected, but also to the evaluation or assessment of the substance, including content, scope and extent, of such rights.

With respect to article 17

The expression “commercial transaction” includes investment matters.

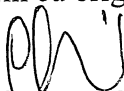
With respect to article 19

The expression “entity” in subparagraph (c) means the State as an independent legal personality, a constituent unit of a federal State, a subdivision of a State, an agency or instrumentality of a State or other entity, which enjoys independent legal personality.

The words “property that has a connection with the entity” in subparagraph (c) are to be understood as broader than ownership or possession.

Article 19 does not prejudice the question of “piercing the corporate veil”, questions relating to a situation where a State entity has deliberately misrepresented its financial position or subsequently reduced its assets to avoid satisfying a claim, or other related issues.

Conform cu originalul



Cosmin DINESCU,

Director general pentru afaceri juridice

Ministerul Afacerilor Externe

2 august 2006